

Sygn. akt IV KZ 62/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie **L. S.**

skazanego z art. 177 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 30 października 2015 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt VI WKK 16/15 (VI Ka 74/15),

o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 23 września 2014 roku, sygn. akt VII K 1300/12, L. S. został skazany za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2015 roku, VI Ka 74/15 Sąd Okręgowy w Gliwicach zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął że skazany naruszył zasady bezpieczeństwa nieumyślnie.

Od tego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego podnosząc zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego.

Zarządzeniem z dnia 30 czerwca 2015 r., wskazując na ograniczenia wynikające z art. 523 § 2 k.p.k. oraz treść art. 523 § 4 k.p.k., Prezes Sądu Okręgowego w Gliwicach odmówił przyjęcia kasacji jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

Zażalenie na powyższe zarządzenie złożył osobiście skazany L. S.. Treść zażalenia na odmowę przyjęcia kasacji właściwie jest powieleniem kasacji i skazany domaga się uchylenia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 30 czerwca 2015 roku, sygn. akt VI Ka 74/15 i przekazanie sprawy właściwemu sądowi do ponownego rozpoznania. W konkluzji zażalenie skazanego należy odczytać, jako wniosek o uchylenie zarządzenia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Gliwicach w celu nadania jej dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne w stopniu oczywistym.

Kasacja na korzyść skazanego jest dopuszczalna tylko w przypadku skazania go za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (art. 523 § 2 k.p.k.). Ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień, o których mowa w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.).

Kasacja obrońcy nie wskazuje na żadne z uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., również w zażaleniu na odmowę przyjęcia kasacji skazany nie wskazuje na istnienie tego rodzaju uchybień.

W tym stanie rzeczy, podzielając pełną i przekonującą argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, należało zażalenia nie uwzględnić.